

vil blive vedtagen (Modsigelse). Sa jeg haaber det Modfatte; men jeg har desværre Tvivl; i saa Henseende har jeg jo faaet en Del Kjendskab til Flertallet her, saa at jeg blot vil sige, at jeg vil haabe, at vi ikke — jeg vil slet ikke sige specielt hverken Folke-thingets Flertal eller Regjeringen, da jeg ikke atter skal reise Spørgsmalet om, hvor Ansvaret ligger — men at Danmark ikke skal komme til at fortryde det.

Ordføreren (Bjfsen): Den hvitærede Minister jagde, at det Billede af Kjøbenhavns Befæstning, som Flertallet har op- rullet i Betænkningen, ikke indeholdes i Re- gjeringens Forslag. Det er ikke Regjerings- forslaget, som vi i den Henseende have møde- gaet. Det er meget rigtigt, og deri ligger netop det Uheldige. Det, vi behandlede her, er ikke Regjeringsforslaget; vi ere henviste til at behandle Sagen. Det, vi forlange og vente, er, at der skulde foreligge et Regje- ringsforslag, bygget saaledes og med de For- udsætninger, som ere nødvendige for, at der virkelig kan blive optaget et alvorligt Ar- bejde. Nu ere vi bortviste fra at forhandle om Regjeringsforslag og ere henviste til at forhandle om Sagen selv, og dertil gribe vi og benytte de Dplysninger, som vi have faaet forelagte fra de militære Autoriteters Side i denne Sag. Ingen skal visse mere end Flertallet beklage, at vi ikke have en Regje- ring, der kunde forelægge os et saadant For- slag, som vilde blive Grundlaget for et vir- keligt Arbejde her i Thinget.

Dvermoes: Jeg lagde forleden Dag i saa lang Tid Beslag paa det ærede Things Opmærksomhed, at det ikke var min Hensigt igjen at tage Ordet i denne Sag. Jeg skal heller ikke trætte dem længe. Det er kun mit Ønske at gjøre opmærksom paa en Feil- tægt, som har fundet Sted fra den ærede Ordførers Side, idet han aabenbart har opfattet en Udtalelse af mig noget urigtig. Den ærede Ordfører udtalte idag i sit sidste Foredrag, at han konstaterede, hvilken Betydning jeg lagde i Fæltbefæstninger. Sa, ganske vist lægger jeg en meget stor Betydning i Fæltbefæstninger, og det vilde være en løstelig Militær, som ikke vilde lære det efter de sidste Kriges Erfaringer. Men for det Første er det en Nødvendighed, at Fælt- befæstningen er tilstede, jeg gad nok vidst, hvorledes man under almindelige Forhold vilde være istand til at befæste en Linie som den, der her er Tale om, naar Intet er til- stede i Fredstid, naar Intet er tilveiebragt før Krigen Udbrud. Det er derfor ikke min Mening, naar jeg udtalte, at jeg ikke hører

til dem, der absolut fordrer en stor permanent Befæstning om Kjøbenhavn, at det, man eventuelt vilde anlægge først, skulde anlægges i det Dieblit, Krigen brød ud. Det var selvfølgelig min Mening, at det skulde anlægges i sine Hovedstøttepunkter under fre- delige Forhold, og da vilde det være over- ordentlig urimeligt at anlægge dem ander- ledes end permanente; thi det vilde aaben- bart være den billigste Maade, da det Andet meget hurtigt paa Grund af Repara- tioner vilde sluge de Besparelser, man troede at kunne gjøre, naar man ikke anvendte de permanente Befæstninger. Jeg henviste med Hensyn til, hvad en ringe Fæstning kunde gjøre, til Dybbøl og For- svaaret der; den ærede Ordfører optog det og udtalte, at Dybbølstillings Forsvar var et meget smukt Blad i vor daufte Krigshistorie, og tilføiede, at han vilde ønske, at, naar Krigen engang atter kom og dreiede sig om vort Lands Bestaaen, vi da maatte have en lige saa smuk Kamp at opvise som den. Jeg deler den ærede Ordførers Ønsker i den Henseende; ogsaa jeg mener, at det var et meget smukt Blad i vor Krigshistorie; men det var et meget dyrt Blad, vi købte der, og hvorfor var det dyrt? Netop fordi det var en ren Fæltbefæstning, hvor vi stode uden dækkede Rum, hvor vi tvang vore Fjere og Soldater til at staa fuldstændig udkæbte for Fjendens Granater. Man havde nok noget af disse Tømmersforbindelser, som den ærede Ordfører talte om, men dette var et meget uheldigt Arrangement; han vil vist minde, hvor ofte, naar vi hørte Tale om Begiven- hederne derovre og modtog Beretninger der- fra, den Omstændighed, at vi havde søgt Støtte i de saakaldte dækkede Rum, var en dobbelt Ulykke, thi det fremtalde flere Offre; end om vi slet ikke havde staaet i Stands, hvorfor det ogsaa tilsidt blev Resultatet, at Besætningen traf sig udenfor, og i det Die- blit Fjenden stormede, var den paa de fær- reste Steder tilstede. Nei, mine Herrer, lad os ved denne Sag vel tage Hensyn til, hvad vi kunne gjøre finantseelt, og hvad vi kunne forsvare i militær Henseende; men lad os for Guds Skyld ikke, ihvad vi end gjøre, gjøre Noget, der ikke yder vore Sønner i paakommende Tilfælde et Værn, som vi kunne sige, er saa forsvarligt, som det over- hovedet er muligt. Lad os ikke trøste os til, at det, vi kunne anlægge i Krigstid, vil være tilstrækkeligt. Tiden vil, mine Herrer, ikke tillade os det. Vi maa gjøre Noget i Freds- tid, vi maa skaffe Hovedstøttepunkterne til- veie, hvortil det Andet kan slutte sig; men lad det, vi anskaffe, være forsvarligt, lad det være godt; lad det være saaledes, at de Be-